

Sygn. akt II CZ 163/11

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. J.
przeciwko HDI Asekuracja Towarzystwu Ubzpieczeń Spółce
Akcyjnej w Warszawie
o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 10 lutego 2012 r.,
zażalenia powódki
na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie 3. wyroku
Sądu Okręgowego w P.
z dnia 1 lipca 2011 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę w tej części
przekazuje Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.**

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w pkt 3 wyroku z dnia 1 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy w P., po rozpoznaniu apelacji obu stron od wyroku Sądu pierwszej instancji zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu za instancję odwoławczą. W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia wskazał, że „o kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c.”.

W zażaleniu na postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego powódka zarzuciła, że zostało ono wydane z naruszeniem 100 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i wzajemne zniesienie kosztów procesu w postępowaniu przed sądem II instancji, w sytuacji kiedy powódka wygrała w tym postępowaniu w 87,93%. Powódka wniosła o zmianę rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego i zasądzenie od pozwanej na jej rzecz z tego tytułu kwoty 3.290 zł, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1.800 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przy częściowym uwzględnieniu apelacji, podstawą orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego jest art. 100 k.p.c. Pozwala on na zniesienie tych kosztów między stronami, gdy poniesione przez nie koszty „równoważą się”, albo na zasądzenie całych poniesionych kosztów od przeciwnika, gdy ten uległ w przeważającym rozmiarze. Przy orzekaniu o kosztach postępowania na podstawie art. 100 k.p.c. istotne znaczenie ma więc wynik sprawy w danej instancji oraz rozmiar wydatków poniesionych przez strony. Bez tych danych i ich oceny przez Sąd nie da się miarodajnie uzasadnić decyzji orzeczniczej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 20 maja 2010 r., V CZ 29/10, nie publ.; z 8 września 2010 r., II CZ 68/10, nie publ.; z 24 listopada 2009 r., V CZ 53/09, nie publ.).

W rozpoznawanej sprawie Sąd Najwyższy nie ma możliwości dokonania kontroli zaskarżonego orzeczenia, ponieważ jego uzasadnienie nie zawiera podstawowych informacji koniecznych dla zastosowania właściwej podstawy rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Sąd nie określił, w jakim zakresie każda ze stron utrzymała się ze swoimi żądaniami oraz nie ustalił, jakie pozycje składały się na koszty postępowania apelacyjnego poniesione przez każdą ze stron.

Uzasadnienie zaskarżonego rozstrzygnięcia o kosztach postępowania nie spełnia wymagań określonych w art. 328 § 2 k.p.c.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 108 § 2 k.p.c. w związku z art. 398²⁰ k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c.).